

άνιδεος ἐπίθ. σύνηθ. *άνιδεος* Λυκ. (Λιβύσσ.) Σάμ.
Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ οὐσ. *ἰδέα*.

1) Ὁ μὴ ἔχων ιδέαν, γνῶσιν περὶ τινος, ὁ μὴ γνω-
ρίζων τι σύνηθ. : *Αὐτὸς εἶναι ὅλως διόλου άνίδεος σύνηθ.*
**Ηταν άνίδεος τῆς κλεψιάς ποῦ τοῦ γινόταν Λεξ. Δημοτρ.*
|| Παροιμ. *Ὁ στραβὸς κι ὁ άνίδεος εἶν' ἓνα πράμα* Πελοπν.
(Πάτρ.) Συνών. *ἀνήξερος* 1. 2) Ὁ ἄπειρος τοῦ κόσμου,
ἀνύποπτος Χίος κ. ἄ. — *ΑΔρίβας ἐν Ἀνθολ. Η' Αποστολίδ.*
81 : *Ἡ καρούλλα άνίδεη ἔκατσεν κοντά της Χίος* || Ποίημ.

*Νά 'μαι σὰν ἡχος πλάι σου, σὰ φῶς μέσ' 'ς τὴν ἐσπέρα,
ἓνα παιδί άνίδεο ποῦ παίζει μὲ τὸ χῶμα*

ΑΔρίβας ἐνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνήξερος 1 β.

***άνιδρα** ἐπίρρ. *άνιδρα* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **άνιδρος* < ἄρχ. *άνίδρος*.

Χωρὶς νὰ ἰδρώσῃ τις, ἀκόπως : **Ακοπα κι άνιδρα παίρ-
νεις σὺ διακόσιες δραχμὲς καὶ κακοφάνηκέ σου κιόλας :*

άνιδρωτος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.) — *ΜΜαλακάς. ἐν*
Ἀνθολογ. Η' Αποστολίδ. 215 *άνεδρουντε Τσακων.*

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιδρωτος*.

1) Ὁ μὴ ἰδρώσας ἢ ὁ μὴ ἰδρώνων ἐνθ' ἄν. : *Άνιδρω-
τοι 'λοτόμοι ΜΜαλακάς. ἐνθ' ἄν.* 2) Ὁ μὴ ὑποστάς
κόπους ἐν τῷ βίῳ του Τσακων. 3) Νωθρός, ὀκνηρός
Τσακων. Συνών. *τεμπέλης*.

άνιδωτος ἐπίθ. ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 66

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ιδωτός* < *εἶδα*.

Ὁ μὴ βλεπόμενος : **Ηρθε ἡ ἀνεμοσσημὴ μὲ τοῦμπανα
καὶ γκαίδες κ' ἔστησε χορὸ μ' άνίδωτες νεράιδες.*

άνιερος ἐπίθ. Πελοπν. (Μάν.) κ. ἄ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιερος*.

Ὁ μὴ ἔχων ἱερὸν οὐδὲ ὄσιον, βέβηλος ἐνθ' ἄν. :
Παππᾶς άνιερος Μάν.

άνικανος ἐπίθ. λόγ. κοιν. *άνικανους* βόρ. ἰδιώμ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *άνικανος*.

1) Ὁ μὴ ἔχων τὴν ἱκανότητα, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ
κάμῃ τι, ἀνεπιτήδειος πρὸς ἐργασίαν : *Άνικανος ἄνθρωπος.*
**Ηδεῖνα εἶναι άνικανὴ γυναῖκα καὶ δὲ μπορεῖ νὰ ζήσει. Κορίτσι*
-παιδί άνικανο. 2) Ὁ πάσχων ἀπὸ φυσικὴν ἀνικανότητα
εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν συζυγικῶν καθηκόντων.

άνίκητος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. *άνικετος* Πόντ. (Τραπ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνίκητος*.

Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ νικηθῇ, ἀήττητος : Ποίημ.

**Εσύ 'σαι ἀλάθευτη θεὰ κι άνίκητη παρθένα,
ἐσὺ καὶ δὲ γεννήθηκες ἀπὸ κοιλὰ μητέρας*

ΚΠαλαμ. Ὑμν. Ἀθην. 41.

άνισα ἐπίρρ. Πόντ. (Χαλδ.) — *Λεξ. Δεξ. Ἐλευθερουδ.*
Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άνισος*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Κατὰ τρόπον ἄνισον, ἀνίσως ἐνθ' ἄν. : **Εμοίρᾶσεν τὸ
φρεῖν ἄνισα Χαλδ.*

άνισαχτος ἐπίθ. Πόντ. (Οἶν.) *άνισαχος* Πόντ. (Κε-
ρασ. Ὁφ. Τραπ.) *άνισαος* Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ισαχτός* < *ισάζω*,
δι' ὃ ἰδ. σιάζω.

1) Ὁ μὴ εὐθύς ἢ ὀμαλός, ἀνώμαλος, ἐπὶ πραγμάτων
ἐνθ' ἄν. : *Άνισαχος δρόμος. Άνισαχον ῥάμμα (νῆμα) Κερασ.*
Χαοῦ τὸ ξύλο άνισαχο ἐν' (χαοῦ = τοῦτο) Ὁφ. Τὸ στρώμα
άνισαχον ἐν' Τραπ. Συνών. άνίσωτος. 2) Ὁ μὴ διευ-
θετῶν τὴν ἐνδυμασίαν αὐτοῦ, ἀτημέλητος ἐνθ' ἄν. : **Ανί-
σαχος ἄνθρωπος εἶσαι Τραπ. Συνών. ἀσυνόρθωτος.*

άνισόρροπος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *άνισσόρροπος*.

Ὁ παρουσιάζων ἐλαττωματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ψυχι-
κῶν δυνάμεων, ὁ μὴ ἔχων λογικὸν εἰρμόν τῶν σκέψεων :
**Ανισόρροπος ἄνθρωπος. Άνισόρροπη γυναῖκα.*

άνισος ἐπίθ. λόγ. πολλαχ. καὶ δημῶδ. Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ. κ. ἄ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνισος*.

1) Ὁ μὴ ἴσος πρὸς ἄλλον, διάφορος Πόντ. (Χαλδ.) :
Δύο κομμάτια παντί' ἄνισα. 2) Ὁ ἔχων ἀνώμαλον τὴν
ἐπιφάνειαν λόγ. πολλαχ. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) :
**Ανισος δρόμος πολλαχ. Τὸ χῶμαν ἄνισον ἐν' Τραπ.*

***άνισσάριστος** ἐπίθ. *αισάριστος* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ισσαριστός*
< *ισσάρω* < Ἰταλ. *issare*.

Ὁ μήπω ἀναρτηθεὶς, ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων :
**Αισάριστος εἶν' ἀκόμα ὁ χοῖρος μας.*

άνιστόρημα τό, ἀμάρτ. *ἀναστόρεμαν* Πόντ. (Κερασ.
Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άνιστορῶ*, παρ' ὃ καὶ *ἀναστορῶ*.

Ἀναπόλησις γεγονότων τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

άνιστόρητος ἐπίθ. Κάλυμν. — *ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 33*
— Λεξ. Δεξ. Ἐλευθερουδ. Δημοτρ. ἀνεστόρητος Θήρ.
*Κάλυμν. ἀνεστόρητος Θήρ. άνιστόριστος ΚΠαλαμ. Τρι-
σεύγ. 49 καὶ Πολιτ. μοναξ.* 94.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιστόρητος*. Ὁ τύπ. *άνιστόριστος*
ἐκ τοῦ *άνιστορίζω* παρὰ τὸ *άνιστορῶ*.

1) Ἀνεκδιήγητος Θήρ. — *ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν. ΚΠα-
λαμ. ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Δεξ. Ἐλευθερουδ. Δημοτρ. : Άνιστό-
ρητος καημὸς Λεξ. Δημοτρ. Άνιστόρητα παθήματα αὐτόθ.*
Πλούτη άνιστόρητα καὶ ἀφάνταστα ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν.
Λαχτάρες άνιστόριστες ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 49 — Ποίημ.

**Εσὺ μὲ τ' άνιστόρητα τὰ κάλλη*

ποῦ εἶσαι ὅλη προσευχὴ κι ὅλη ἓνας νοῦς

ΚΠαλαμ. Πολιτ. μοναξ. 94. 11) Ὁ μὴ τυχὼν μερίμνης
Κάλυμν. : **Ηφῆκα don ἀνεστόρητο. Κάουσαν τὰ ζὰ ἀνεστόρητα*
οὐλὴ δὴν ἡμέρα. Συνών. ἀλάτρευτος 1. 111) Ἀμόρ-
φωτος, ἀγροῖκος Κάλυμν. β) Βλάξ, μωρὸς Κάλυμν.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀνάποδος* **A 5 δ.**

***άνιστορίδι** τό, *ἀνεστορίδι* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άνιστορῶ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-*ίδι*.

Ἐνθύμιον : *Μὰ εἰδ' ἀνεστορίδι 'ναι πάλι τοῦτονά ;*

άνιστορῶ Δαρδαν. Θήρ. Ἰκαρ. Νάξ. Πελοπν. (Ὀλυμπ.)
Πόντ. (Κερασ. κ. ἄ.) Χίος (Καρδάμ.) — *Γ' Επαχτίτ. ἐν Προπυλ.*
1,229 ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 84 ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 35
ΜΠαπανικολ. ἐν Ἀνθολ. Η' Αποστολίδ. 380 — Λεξ. Μπριγκ.
Ἐλευθερουδ. Βλαστ. Δημοτρ. ἄν'στορῶ Πάρ. (Λεῦκ.)
ἄν'στορῶ Θράκ. (Αἶν.) Λέσβ. άνιστουράου Ἡπ. (Χουλιαρ.)
*ἀναστορῶ Ἡπ. Κάμπ. Δ. Κρήτ. Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Κο-
τύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἀναστουράου Ἡπ.*
(Ζαγόρ. Ζίτσ.) ἀνεστορῶ Ἀμοργ. Ἀστυπ. Θήρ. Κάλυμν.
*Κίμωλ. Α. Κρήτ. Κύθν. Μῆλ. Νάξ. ('Ανω Ποταμ. Ἀπύ-
ρανθ. Καλόξ. Φιλότ.) Νίσυρ. Σέριφ. άνιστουρῶ Λέσβ.*
*Σάμ. ἀνεστερῶ Νίσυρ. άνιστορίζω ΣΣκίτη Νύχτ. πρω-
τομαγ. 52 ἀναστορίζω Δ. Κρήτ. ἀνεστορίζω Κρήτ. (Βιάνν.*
κ. ἄ.) 'νιστορῶ Ρόδ. 'ναστορῶ Κῶς Ρόδ. Σύμ. 'νεστορῶ
Κάλυμν. Κῶς Νίσυρ. Ρόδ. Σάμ. Τῆλ. 'νεστορίζω Νίσυρ.
Ρόδ. Μέσ. άνιστοροῦμαι Κάμπ. Κάσ. Κρήτ. Κύθηρ. Χίος
ἀναστοροῦμαι Ἀντικύθ. Ἀστυπ. ἀναστοροῦμαι Κρήτ.

ἀνεστοροῦμαι Κάρπ. Κύθηρ. ἀριστεροῦμαι Χίος (Καλαμ.) ἀρεστοροῦμαι Κρήτ.

Τὸ ἀρχ. ἀνιστορῶ = ἐρωτῶ νὰ μάθω. Τὸ ἀναστορῶ, εἰς ὃ ὑπεισηλθεν ἡ πρόθ. ἀνὰ παρετυμολογικῶς, καὶ μεσν. Περί τῆς προθ. πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,312 καὶ ἐν Ἀθηνᾶ 24 (1912) 27. Τὸ ἀνιστοροῦμαι καὶ ἀναστοροῦμαι καὶ ἐν Ἑρωφίλ. πρόλ. 75 (ἐκδ. ΣΞανθουδ.) καὶ ἰντερμ. Β 102 (ἐκδ. ΣΞανθουδ.)

1) Ζητῶ νὰ εὔρω, ἀναζητῶ Ἀμοργ. Θήρ. Κάλυμν. Σύμ. Χίος (Καρδάμ.) κ. ἀ. : Ἐναστορῶ τὴν αἶγα Σύμ. Ὁ βοσκὸς ἔναστορᾷ τὰ πρόβατα αὐτόθ. Ἡ σημ. καὶ μεταγν. Πβ. Θεοφρ. Φυτ. αἰτ. 1,5,5 «δεῖ δὲ ἀκριβέστερον ὑπὲρ αὐτοῦ σκέψασθαι καὶ ἀνιστορῆσαι τὰς αὐτομάτους γενέσεις».

β) Ζητῶ, ἀπαιτῶ Σέριφ. : Ἀφοῦ τ' ἀνεστόρησε ὁ δεῖνα τὰ λεπτὰ του δυὸ τρεῖς μῆνες, ἀπὸ χολόσκασι πῆγε (ἀπέθανε).

γ) Ζητῶ πληροφορίας περὶ τινος Κάλυμν. : Ἐν τὸν ἡνεστόρησε καθόλου. 2) Παρατηρῶ, προσέχω Κάλυμν. Νίσυρ. Ρόδ. : Δὲ σ' ἐνεστόρησα ποῦ ἤρθες Νίσυρ. Ἐνεστόρησε ! (ἔλα 'ς τὸν ἑαυτὸν σου, πρόσσεχε) Κάλυμν. Ἐνεστόρησα τὰ πράτα καὶ λείπει ἓνα Ρόδ. β) Βλέπω, διακρίνω, παρατηρῶ Νάξ. (Ἀνω Ποταμ. Ἀπύρανθ. Φιλότ.) Πάρ. (Λεῦκ.) κ. ἀ. — ΣΠασαγιάνν. ἐνθ' ἀν. : Ἐσουροῦπωσε καὶ δὲν ἀνεστορᾷ κανεῖς Ἀπύρανθ. Ὅ,τι καὶ ἀνεστορῶ (ὅ,τι καὶ = μόλις) Φιλότ. Ἐπῆες ται ἀνεστόρησες, εἶναι σωστά ; Ἀνω Ποταμ. Τὸν ἀν'στορ'σάμε δὰ τὸν κωπελλιάρη Λεῦκ. || Ποίημ.

Μέσα 'ς τὰ δέντρα ἀνιστοράει πουλλάκια φρωλασμένα καὶ ἄλλα ποῦ πέτουνται ῖρηλὰ καὶ σκίζουν τὸν ἀέρα ΣΠασαγιάνν. ἐνθ' ἀν. 3) Αἰσθάνομαι, ἀντιλαμβάνομαι Κῶς Νίσυρ. Σάμ. : Ὁ ἄρρωστος δὲν ἀνεστέρησε τὸ γατρὸ Νίσυρ. Δὲν ἀνιστοροῦσι ἀπ' τοὺς μῖθυσ' Σάμ. Αὐτὸς οὐ ἄθρουπους εἶνι βαρῆ, δὲν ἀνιστοράει αὐτόθ. 4) Ἐννοῶ, ἤξεύρω Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἀ.) Κάλυμν. Κῶς κ. ἀ. : Δὲν ἀνιστοράει ποῦ πᾶν Ζαγόρ. Δὲν ἔνεστορᾷ εἶντα τοῦ ἔνεται ὁ κόσμος Κάλυμν. Ἡ δούλα δὲ ἔνεστορᾷ νὰ κάμη κάμμιὰ δουλειὰ αὐτόθ. Ἐκεῖνος ἐν ἔνεστορᾷ καλὰ καλὰ εἶντα τοῦ γίνεται Κῶς Ἐν ἔνεστορᾷς μὲ ποῦ 'σαι μὲ ποῦ 'σουν (μὲ = μὴδὲ) αὐτόθ. || Παροιμ. φρ. Ἐν ἔνεστορᾷ νὰ μοιράσῃ δυὸ γαδάρων ἄχερα (ἐπὶ ἀνοήτου) αὐτόθ. 5) Διηγόμαι, ἐξιστορῶ Ἀμοργ. Ἡπ. (Χουλιάρ.) Θήρ. Κάλυμν. Κρήτ. Πελοπν. (Ὀλυμπ.) Ρόδ. κ. ἀ. — ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἀν. Γ'Επαχτίτ. ἐνθ' ἀν. : Ἐκατσε καὶ τοῦ τ' ἀνιστόρησε μὲ τὸ νῦ καὶ μὲ τὸ σῆμα Ὀλυμπ. Νιστόρησέ μου πῶς ἦτο. — Δὲ μπορῶ νὰ σοῦ τὸν ἱστορήσω Ρόδ. Δείχνει [ὁ δάσκαλος] 'ς τὰ παιδιὰ τὸν προπάλαιο πρόγονό τους... καὶ ἀνιστορεῖ μὲ λόγια περισσὰ τὴ δόξα τους (τὸν πρόγονο = τὴν εἰκόνα τοῦ προγόνου) ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἀν. Μᾶς τὸν εἶχε ἀνιστορήσει τόσες φορὲς καὶ ἀκόμα δὲ χορταίναμε νὰ τὸν ἀκούμε Γ'Επαχτίτ. ἐνθ' ἀν.

β) Ἐμφανίζω, παρουσιάζω τι ΜΠΑπανικολ. ἐνθ' ἀν. : Ποίημ.

Ν' ἀνιστορᾷς 'ς τὸ βλέμμα σου χαρὲς μαζὶ καὶ λύπες, πόθους, παλμούς, ὀνειράτα, φιλειά, ἀγκαλῆς καὶ χάδια.

γ) Ζωγραφίζω Νίσυρ. : Ἀσμ.

Χάρες, χαρίσματα Θεοῦ σ' ἔχουν ἔνεστορισμένο, καὶ εὐγενικὸ καὶ ταπεινὸ, πολλὰ χαριτωμένο.

Ἡ σημ. καὶ μεσν. 6) Ἐνεργ. καὶ μέσ. ἀνακαλῶ τι εἰς τὴν μνήμην μου, ἐνθυμοῦμαι Ἀντικύθ. Ἀστυπ. Θήρ. Ἰκαρ. Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. Κίμωλ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Λέσβ. Μῆλ. Νάξ. (Ἀνω Ποταμ. Ἀπύρανθ. Καλόξ.) Νίσυρ. Πόντ. (Χαλδ.) Ρόδ. Χίος (Καλαμ.) κ. ἀ. : Δὲν ἀνεστορῶ τίποτα Κίμωλ. Ἀν'στορῶ τ'ν ἡμέρα ποῦ πῆγα 'ς τὸν δεῖνα μέρους Λέσβ. Ἀν'στορῶ τὴ φουρτούνα ποῦ πέρασα 'ς τὸν

ταξίδ' αὐτόθ. Δὲ μπορῶ νὰ τὸν ἱστορήσω Ρόδ. Ὅ,τι τσαι τ' ἀνεστορῶ (μόλις τὸ ἀν.) Καλόξ. Δὲν ἀνεστοροῦμαι εἶδα τό 'καμα Α.Κρήτ. Τ' ἄκουσα, μὰ δὲν τ' ἀριστεροῦμαι Καλαμ. Κάθομαι καὶ ἀνιστοροῦμαι Κύθηρ. || Ἀσμ.

Ἀπόψε τὰ ματάκια μου ἔκλαψαν τὰ καημένα, γιὰτὶ ἀναστορηθήκανε βάσανα περασμένα

Ἀντικύθ.

Ἀνιστοροῦμαι τοῦ πουλλοῦ 'κείνου τοῦ παινεμένου, 'κείνου ποῦ λείπει 'ς τὰ μακρὰ καὶ τ' ἀνεζητημένου

Κάρπ.

Ἡ μέρα μὲ παρηγορᾷ καὶ ἡ νύχτα μὲ πληγώνει καὶ ὄντες σοῦ ἀνιστορηθῶ, τὸ αἷμα μου παγώνει αὐτόθ.

Ἀνεστορήσου τοοὶ βραδεῖες καὶ τοοὶ νυχθιῖς θυμήσου ἀπὸν καδαδωρίζαμε, μικρὴ μου, 'ς τὴν αὐλή σου Κρήτ.

Τὸ δρόμον τὸ πορπάτενες νερόν νὰ μὴ εὑρισκᾷται, καὶ ὄντας διωγῆς καὶ καίεσαι, ν' ἀναστορῆς ἐμένα

Χαλδ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Λύβιστρ. καὶ Ροδάμν. Ε στ. 143 (ἐκδ. J.Lambert) «πάντοτε εἰς πέτραν κάθεται, θρηνεῖ, μοιρολογᾷται, | τὴν συντροφίαν τοῦ ἀνιστορεῖ καὶ πνίγει τὸν ἑαυτὸν του». Συνών. ἀναγορεῦω 1 β, ἀναθιβάλλω Β 2, ἀναθυμίζω, ἀνακαλῶ 4, ἀναμνεῖμαι 1, ἀνανοῶ 6, θυμᾶμαι. Καὶ μεταβιβαστ. κάμνω τινὰ νὰ ἐνθυμηθῇ τι, ὑπενθυμίζω Κρήτ. κ. ἀ. : Ἐγὼ θὰ σοῦ τὸ ἀναστορήσω Κρήτ. Ἀνεστόρησέ με ἐδὰ ποῦ δὰ πάμε 'ς τὸ σπίτι νὰ σοῦ τὸ δώσω αὐτόθ. β) Ἀναπολῶ εἰς τὴν μνήμην μου γεγονότα, πρόσωπα καὶ πράγματα τῆς μικρᾶς ἡλικίας, τῶν παιδικῶν χρόνων Πόντ. (Ἀμισ. Κερρασ. Κοτύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) : Ἀναστορῶ τὸν πάππο μ' - τὴν καλομάννα μ' (τὴν μάμμη μου) Τραπ. Χαλδ. Ἀναστορεῖς ὄνταν ἔσ'νε μικρὸς καὶ ἔπαιζες μετ' ἐμέν ; αὐτόθ. Ἐχω ἀναστορεμένσαν τὴ μάννα μ' (ἀναπολῶ εἰς τὴν μνήμην μου τὴν μορφὴν τῆς μητρός μου) Χαλδ. Μετοχ. ἀναστορεμένος = περασμένος, παλαιὸς (ἐκ τῆς σημ. τῆς ἀναπολήσεως πραγμάτων παρελθόντων) Πόντ. (Κερρασ.) : Ἀν' τ' ἀναστορεμένα (ἄν = ἄφες). γ) Σκέπτομαι, συλλογίζομαι Κρήτ. Κύθηρ. : Ἐσὲν ἀνεστοροῦμαι Κρήτ. 7) Ἐνδιαφέρομαι, φροντίζω περὶ τινος Κάλυμν. : Κάθε μέρα ἔνεστορᾷ το καὶ στέλ-λει του τὸ ψωμάκι. Τρεῖς ἡμέρες ἡκάθητο θεόκλειστος καὶ ἐν τὸν ἡνεστόρησε ψυδῆ. Ἐν ἀνεστορᾷ τίποτις γὰρ τὸ σπίτι του ἢ ἐν ἔνεστορᾷ τὸ σπίτι του. Μετοχ. ἔνεστορημένος, ὁ περὶ οὗ λαμβάνεται ἡ ἐλήφθη φροντίς : Ἐνεστορημένη τὴν ἔχουσι, ἡξέννοιασε πλεῶν ἢ μάννα τῆς.

άνισως σύνδ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κρώμν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) ἀνίσους βόρ. ιδιῶμ. ἀνίσως Θήρ. Σκίαθ. ἀνίς Προπ. (Ἀρτάκ. καὶ ἀνίσως) ἀνούσους Πόντ. (Οἶν.) ἀνούς Πόντ. (Οἶν.) ἀδίως Τήν. ἀδέσως Θήρ. ἀνίσωστα Εὔβ. (Κύμ. κ. ἀ.) Ἰων. (Καράμπ.) Νάξ. (Φιλότ.) Πελοπν. (Βούρβουρ. Κινουρ. Σουδεν. κ. ἀ.) Σύμ. Σύρ. κ. ἀ. ἀν'σουστὰ Μακεδ. (Καταφύγ.) Στερελλ. ἀνίσωστα Πόντ. (Κρώμν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ.) ἀνίσουστα Ἡπ. Λέσβ. Μακεδ. ἀνισουστὰ Ἡπ. ἀνίσωστὰς Ἀνδρ. Εὔβ. (Κύμ.) Κέρκ. (Ἀργυράδ. κ. ἀ.) Κρήτ. Νάξ. Παξ. Πελοπν. (Λάστ. κ. ἀ.) ἀνισουστὰς Σάμ. ἀνισωντὰς Θράκ. ἀνισωντὰς Θράκ. ἀνίσωντας Κύπρ. ἀνίχωντας Κύπρ. ἰσωστὰς Παξ.

Ὁ μεσν. σύνδ. ἀνίσως ἐκ τοῦ ἀν καὶ ἴσως. Περί τῆς λ. ἰδ. ΣΨάλην ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 5 (1918/20) 41. Μεσν. εἶναι καὶ ὁ τύπ. ἀνισῶς. Πβ. Μαχαιρ. 1,136 (ἐκδ. R.Dawkins) «ἀνισῶς καὶ εἶναι ἀπελεύθεροι τῶν

